

عنوان مقاله:

پتروگرافی، کانی زایی و دگرسانی های مرتبط با سنگ های آذرین محدوده پدگی، جنوب زاهدان

محل انتشار:

سی و نهمین کنگره ملی و چهارمین کنگره بین المللی علوم زمین (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

راحله مرادی - گروه زمین شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان

محمد بومری - گروه زمین شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان

مریم روستا - گروه زمین شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه سیستان و بلوچستان، زاهدان

خلاصه مقاله:

محدوده پدگی در ۱۵ کیلومتری جنوب شهر زاهدان و در پهنه جوش خورده سیستان واقع شده است. قدیمی ترین واحد زمین شناسی در این منطقه توالی فلیش بوده که مورد نفوذ فازهای مختلف سنگ های آذرین گرانیتوئیدی به شکل های باتولیت، استوک و همچنین دایک های حدواسط واقع شده است. باتولیت عمدتاً ترکیب گرانودیوریتی دارد. بخش عمده استوک از داسیت تشکیل شده که همراه با فازهایی از گرانودیوریت پورفیری، کوارتزیدیوریت پورفیری، کوارتزمونزونیت پورفیری و آندزیت است. دایک های منطقه نیز ترکیب داسیتی تا آندزیتی دارند و دارای روند شمال شرق جنوب غرب هستند. در این محدوده استوک به شدت دگرسان شده و دارای آثاری از کانی زایی مس به دو صورت پورفیری و رگ های است؛ در حالی که دایک ها دگرسانی کمتری را متحمل شدند. دگرسانیه ای قابل مشاهده در منطقه از نوع فیلیک، آرژیلیک، پروپیلیتیک و پتاسیک هستند. به لحاظ ژئوشیمیایی سنگ های آذرین محدوده پدگی ماهیت کالک آلکالن پتاسیم بالا و متآلومینوس دارند و متعلق به کمان ماگمایی پس از برخورد می باشند.

کلمات کلیدی:

دایک های حدواسط، باتولیت زاهدان، پدگی، جنوب زاهدان، پهنه جوش خورده سیستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1202431>

